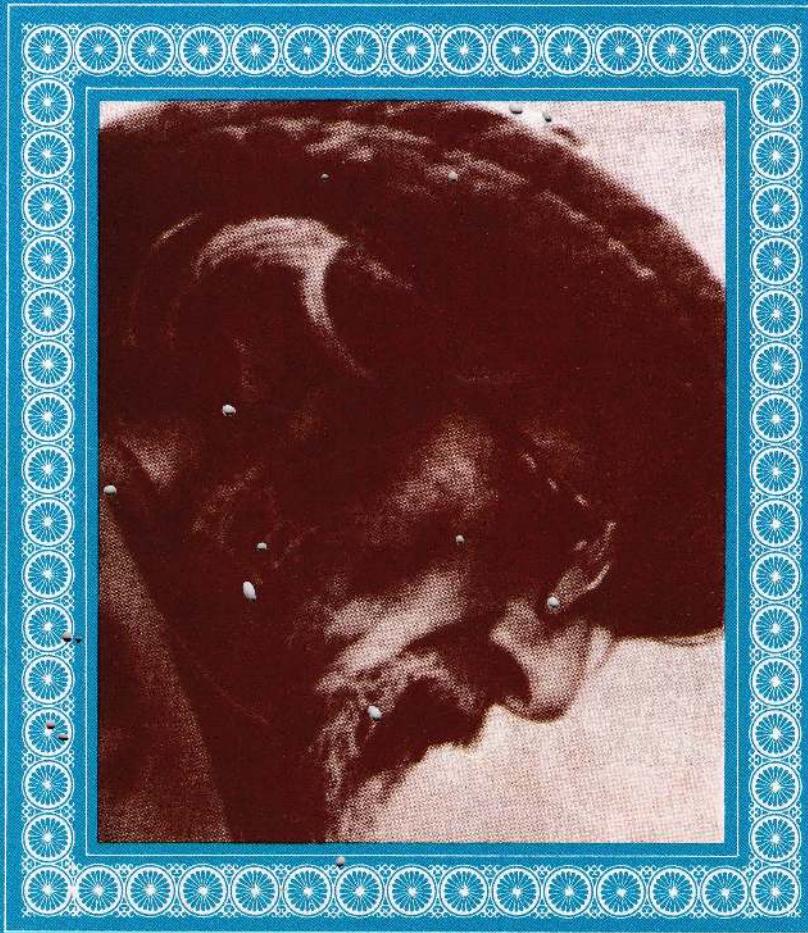

கலாயோக சினந்த குமாரசுவாமி நாற்யன்டு ஷமா

இன்று உலகில் ஒரு சிரேஷ்ட கலா மேததயாக
ஏகமனதாய் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்

கலாயோகி ஆனந்த கென்டிஷ் குமாரசுவாமி

1877 ஆகஸ்ட் மாதம் 22-ம் தேதி பிறந்தார்.

இதில் அடங்கியுள்ள கட்டுரைகள் கலாயோகி
குமாரசுவாமி அவர்கள் பிறந்த நாற்றுண்டு விழாவை
முன்னிட்டு வெளியிடப்படுகின்றன.

சூரியந்து குமாரசுவாமி வினாது விருஞ்செஸ்வர்

கலாநிதி சூசான் எஸ்.ஹன்டிங்டன் (பி.எச்.எஃ.)

சீ

முழுமயான ஆக்கம் நிறைந்த தன் ஆயுட்காலத்தில், ஆனந்தகே. குமாரசுவாமி ஐந்நாற்றுக்கு மேற்பட்ட நூல்களும் கட்டுரைகளும் எழுதினார். எந்தப் படிப்பாளிக்கும் இது ஒரு குறிப்பிடத்

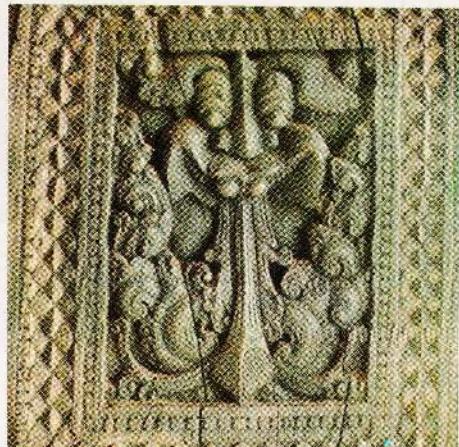
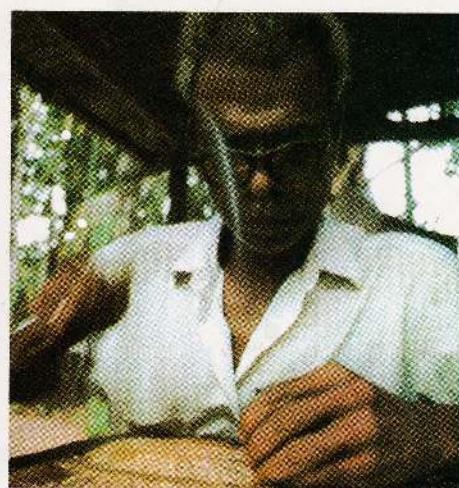
தக்க சாதனையே! ஆயின், இவற்றிற் பலவற்றை, இவை வெளியாகிப் பல்லாண்டுகளின் பின்னரும், தெற் காசியக் கலீ, கலாசாரத்துறை மாணவர் விரும்பிக் கற்கிழுர்கள் என்பது, அவரின் சாதனைக்கு மேலும் சிறந்த அத்தாட்சி என்னலாம். உதாரணமாக, 1926—27ல் “ஆர்ட் புன்டின்” என்னும் கலீச் செய்திக் கோவையில் முதன் முதல் வெளியான அவரின் “புத்தர் வடி வத்தின் ஆதித் தோற்றம்” என்ற

கட்டுரையை, கல்கத்தாப் பல்கலைக் கழகத்தின் புராதன இந்திய வரலாற்று, கலாசாரப் பிரிவு, தன் மாணுக்கரின் வாசினைத் தேவையை முன்னிட்டுச் சமீபத்தில் மறுபிரசரம் செய்திருக்கிறது. அவருடைய கட்டுரைகள், நூல்களின் தலைப்புகளை மேலோட்டமாக நோட்டம் விட்டாலே போதும்; அவருடைய ஆழ்ந்தகன்ற மதிக்கர்மை, கலீத் துவ, கலீவரலாற்று நுட்பங்களையும், மனித வாழ்க்கை நிலைகள்

இன்றுகூடக் கலீஞர்கள் மலைநாட்டுச் சிற்ப சாஸ்திர முறைகளைத் தழுவிக் கலீப் படைப்புகளை உருவாக்குகிறார்கள் (மேலே). அம்பக்கை என்ற இடத்தில் பித்தனைப் பாத்திரங்கள் தயாரிக்கும் ஒரு கலீஞர் (மேலே வலது பக்கம்).

அம்பக்கை கோயிலில் அமைந்துள்ள மரவேலைப்பாடுகள் (வலதுபக்கம்)

பற்றிய அடி ஆதாரங்களையும் துருவி ஆராயும் பாங்கு, புலப்படும். அவருடைய நோக்கங்களில் ஒன்று, கலைப் பற்றிய உண்மைக் குறிப்புகள், வரலாற்று விளக்கங்களுக்கு அப் பாற சென்று, கலைப் படைப்பை ஓர் அடிப்படை மனித இயக்கமாக விளங்கிக்கொள்ள முயல்வதே என்பதை, “கலைப் படைப்புகளைக் காட்சிக்கு வைப்பதேன்?”, “கலை ஒரு மூடு நம்பிக்கையா வாழ்க்கை முறையா?” என்பது போன்ற அவரின் கட்டுரைத் தலைப்புகள், சட்டிக்காட்டுகின்றன. இவ்வித மான அவரின் படைப்புகள் பல அவரால் ஆரம்ப காலத்தில் எழுதப் பட்டுள்ள போதிலும், ஆராய்ச்சி அல்லது சரித்திர பூர்வமான பணி களின் பெறுமதியை அவர் ஒதுக்கித் தன்ன வில்லை.

ஒரு பண்பாட்டைப் புரிந்துகொள்ள,

மற்றொரு பண்பாட்டுடன் சார்புபடுத்தி

அதனை

நோக்கவேண்டும் என்று ஆனந்த குமாரசுவாமி கருதினாரென ஊக்கலாம்.

பெறச் சிறந்த வழி, குமாரசுவாமி யின் படைப்புகளை, அவை எழுதப் பட்டகாலமுறைப்படி கற்பதாகும். “மத்திய காலச் சிங்கள் கலை” (1908), “இலங்கை, இந்தியக் கலை களும், கைப்பணிகளும்” (1913), “ரஜபுத்தான் ஓவியங்கள்” (1916) உட்பட்ட ஆரம்பகால வெளியீடுகளுடன் ஆரம்பித்தால், தொடக்கமானவன், தன் ஆராய்ச்சிக்குத் தேவையான அடிப்படை விளக்குச் சரித்திரத் தகவல்களில் அதிகமான வற்றைக் கற்றுக்கொள்ளலாம். எழுத வாசிக்கப் படிக்க முன்பு பெறும் ஆதார இலக்கணக் கல்வி போல, இது அமையும். இதைத் தொடர்ந்து, “கலையில் இயற்கையின் திரிபு” (1934) போன்று, பல வேறு வெளியீடுகளில், தன் இடைக்காலத்தில் குமாரசுவாமி பிரசரித்த எண்ணற்ற ஆராய்வுக் கட்டுரைகளைப் படித்தால் குறித்த மானவன், கலையையும் வாழ்க்கையையும் பற்றிய அம்சங்களையிட்டு சிந்திக்கக் கற்றுக்கொள்வான். இந்தக் கட்டுரைகள் எண்ணற்ற கேள்விகளை எழுப்புகின்றன. ஆசிய, மேற்குலக சமூகங்கள் பற்றிய பல அம்சங்களை ஒப்பிட்டும் வேற்று நோக்கியும் ஆராய்ந்து, இரு பண்பாடுகளிலும் பெண் குரிய அந்தஸ்து தொடக்கம், கலா தத்துவங்கள், அழகியல் விளக்கங்கள் வரையான பல்வேறு அம்சங்களைக் கணிப்பீடு செய்கின்றன, இந்தக் கட்டுரைகள்! குமாரசுவாமியின் இறுதிக் காலப் படைப்புகள், குறிப்பாக அவர்கடைசி வெளியீடான் “காலாதி காலம்” (1947), முந்திய எல்லா ஆக்கங்களையும் மீறி. அவற்றின் தத்துவ சாரமாகத் தோற்றம் தருகின்றன.

குமாரசுவாமி யின் அநேகப்படைப்புகள், ஆசியரும் ஆசியரல் லாதாருமான வேறு அறிஞர்களும் அதே வித அம்சங்களை ஆராய்ந்து கொண்டிருந்த சம காலத்திலேயே ஆக்கப்பட்டவை. அந்த ஆராய்ச்சிகளில், ஆரம்பகாலத் தன்மையினிர்ந்தது. ஆயினும் இந்த முன்னேடுகளின் ஆரம்பப் பணியின் விளைவாக, ஓவியம், இலக்கியம், தத்துவம், சரித்திரம், மொழிகள் உட்பட, தெற்காசியக் கலாசாரம் பற்றிய விரிவான பயிற்சி வகுப்புகளை, வட அமெரிக்காவிலுள்ள ஏராளம் பல்கலைக் கழகங்களும் கல்லூரிகளும் தற்போது நடத்தி வருகின்றன.

ஆயினும், இதற்கு வழி வகுத்த முன்னேடுகளில், குமாரசுவாமி தனியிடம் பெறுகிறார். ஏனெனில், ஒண்டோரில் பலர், தங்கள் நோக்கங்களையில் இடம் பெறும் குறிப்பு.

இ

ரு வித பண்பாடுகளில் இணைப்பில் உதித்தவர் குமாரசுவாமி. ஆங்கிலேயரான தாய்க்கும் இலங்கையரான தந்தைக்கும் மகனுகப் பிறந்தவர் அவர் என்பதனை, அவருடைய மதிக்கர்மமையப் பரிந்துகொள்ள முயல்வோர் அடிக்கடி எடுத்துரைப்பர். கிழக்கையும் மேற்கையும் தன் தனி நோக்கில் அவர் காண வாய்ப்பளித்தது, (அவருக்கு இயல்பாய் அமைந்த மேதாவிலாசத்துடன்) இந்த இருபண்பாடுகளின் இணைப்பாய் இருக்கக்கூடும். ஒரு பண்பாட்டைப்பரிந்துகொள்ள, மற்றொரு பண்பாட்டுடன் சார்புபடுத்தி அதனை நோக்கவேண்டும் என்று அவர்களுதினுரை, அவர் எழுத்துக்களிலிருந்துஊக்கலாம். அப்பொழுது தான் மனித இயல்புகளின் அனைத்துலகப் பொதுமையைப் பேதங்களின் மேலோட்டத் தன்மையைப் புலப்படும். ஒரு விஞ்ஞானிக்கு (அவர்முதலில் புவியியல் துறையில் பயிற்சி பெற்றார்) இந்த ஒப்பியல் முறையே சரியான ஆராய்ச்சிநடைமுறையாகும்; ஒரு பண்பாட்டின் தன்மைகளை ஆராய மற்றொன்றை உதாரணமாகக் கொள்வதே இந்த வழி. இந்த வழியின்மூலம், இரண்டிலும் மாறுத பொது அம்சங்களை ஆராய்ந்து, அனைத்துலகப் பொது உண்மை ஒன்றை, ஒருவர் கண்டு கொள்ளலாம், இவ்வித நிலையான பொது அம்சங்களைக் கண்டு பிடிக்க முடியுமென்னும் குமாரசுவாமியின் நம்பிக்கையை, 1915-ல் அவர் வெளியிட்ட ஒர் அறிக்கையில் காணலாம். “எந்த ஒர் இனத்தின் அனுபவத்திலும் கலப்பேயற்ற முற்று முழுதான தனித்துவம் என்று எதுவும் இருக்க முடியாது” என்பதே, அந்த அறிக்கையில் இடம் பெறும் குறிப்பு.

கில் கலாசார முறையில் துவேஷம் உடையவர்களாகவோ, தவருன ஆராய்ச்சி முறைகளைக் கடைப் பிடித்தவர்களாகவோ, உரிய கலாசாரப் பின்னணியை உண்மையாகப் புரிந்து கொள்ளாதவர்களாகவோ இருந்தார்கள். குமாரசுவாமியின் ஆக்கங்களோ, இவர்களின் காலத்தை விட முன் நோக்குடைய வாக மட்டும் இருந்ததன்றி, இன்றும் காலப் பொருத்தம் உடையவாக விளங்குகின்றன. ஏனெனில், தெற்காசியப் பணபாடுகளைப் போலவே, அவற்றில் அவர் துவக்கிக் காட்டிய அணைத்துலகப் பொதுவான உண்மைகளும், பழைய வாய்ந்து, காலத்தால் புதுமை குன்றுத் தன்மையையும் உள்ளடக்கி மிளிர்கின்றன.

தனக்குப் பின் னணியாய் அமைந்த தெற்காசிய, ஜேரோப்பிய கலாசாரம் இரண்டையும் பற்றிய குமாரசுவாமியின் கருத்துக்கள், அவரின் சொந்த அனுபவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவானவையல்ல. சந்தோஷ

மானதோ, துக்கமானதோ, திட்டமிடப்பட்டதோ, படாததோ, கவையானதோ, அற்றதோ, அவர்வாழ்வின் எந்தச் சம்பவமும், அநுகலமோ பிரதிகலமோ, விதிக்குட்பட்டதோ, சுதந்திரமானதோ, நன்மையானதோ, தீமையானதோ, உலகின் மீதான அவரின் எந்த நோக்கிற்கும் ஆதாரமாக அமைய வில்லை.

உதிலாக, அவருடைய தத்துவக் கருத்துகளுக்கும் அணைத்துலகப் பொதுமை அம்சங்களைக் கண்டறிய அவர் செய்த முயற்சிகளுக்கும் மூலாதாரமாக அமைந்தது, கிழக்குலக—மேற்குலகக் கலாசாரங்களின் அதி உண்ணத் சாதனைகளை, அவை பற்றிய நூல்களையும் அவை படைத்த கலை ஆக்கங்களையும் விடாப்பிடியாக ஆராய்ந்ததன் மூலம் அவர் ஆழமாகக் கற்று ணர்ந்து கொண்டுமைதான்.

சமீப காலத்தில் மேற்குலகில் அபிமானம் பெறத் தொடங்கி விட்ட “கலை கலைக்காகவே” என்ற கொள்கையை, குமாரசுவாமி ஒப்ப வில்லை. கலைஞர் கருதா விட்டாலும் கூட, ஒரு கலைப் படைப்பு, படைப்பாளியின் அடிப்படை நம் பிக்கைகள் அல்லது கொள்கைகளையும், அவன் கலாசாரத்தையும், காலத்தையும் பிரதிபலிக்கவே செய்யும் என்பதை அவர் உணர்ந்தார். சொல்லப் போனால், கலையைப் பற்றிய அவருடைய விளக்கம், வழக்கமான ஓலியம், சிற்பம், கட்டிட ஆக்கம், இவற்றையும் தாண்டி, மிகச் சாமான்யமான ஒரு வேலை முதல் தெய்லைக்கப் பணிகள் வரை, அணைத்தையும் உள்ளடக்கிய தாக அமைந்தது. “நுண்” கலை, “பிரயோக” கலை என்ற தார தமிழ்யத்தை அவர் ஒருபோதும் ஒப்ப வில்லை. உண்மையும் செம்மையும் உள்ளவை, அல்லாதவை என்ற பேதம் ஒன்றை மட்டுமே அவர்களைக் கொள்கையாக முன் வைத்தார். இதன்படி, எந்த ஒரு தொழிலைச் செய்கிறவனும் ஒரு கலைஞர்

தெஸ்வத்தை விகாரையில் ஒரு சுவரோவியம்.

கத் திகழலாம்; ஓர் ஒவியன் அல்லது சிற்பி அப்படித் திகழாமற் போகலாம். இந்த விளக்கத்தின் படி, குமாரசவாயியை விடச் சிறந்த கலைஞர் வேறொரும் இல்லை என்பது நிச்சயம்.

தறிந்து வெளிப்படுத்தியமையே, ஆசியரல்லாதவர்களுக்கு குமாரசவாயியை செய்த அதி சிறந்த சேவைச் சாதனையாக இருக்கலாம். தெற்காசியக் கலைகளினதும் மேற்குலகக் கலைகளினதும் அடிப்படையான உட்கிடைத் தத்துவங்களிடையிலிருக்கும் முக்கிய வித்தியாசங்களை, அவர் விளங்கிக்கொண்டார். தெற்காசியக் கலை, மனித விளக்கமாக வானமண்டலப் பின்னணியிலும் அமைந்து, அனைத்துவகப் பொதுமையாகிய ஏகத்துவத்தை அவன் புரிந்துகொள்ளும் ஆற்றலை அதிகப்படுத்துவது; மேற்குலகக் கலையோ, மனிதன் வணங்கும் தெய்வத்தையும் மனித சாதனைகளையும் மனிதனின் நாளாந்த மண்ணுலக வாழ்க்கைப் பின்னணியில் வைத்து ஒப்புமை வேற்றுமை பார்த்து, அவற்றைப் புகழ்ச்சி செய்வது. தெற்காசியானில், மனிதன், கோவி விலிருக்கும் தெய்வத்தில் “தானும்” ஓர் அங்கமாக “இருக்கிறுன்”; ஜேராப்பாவிலும் வட அமெரிக்காவிலும், மனிதன் கோவிலிலிருக்கும் தெய்வத்தைத் “தரிசிக்கிறுன்”.

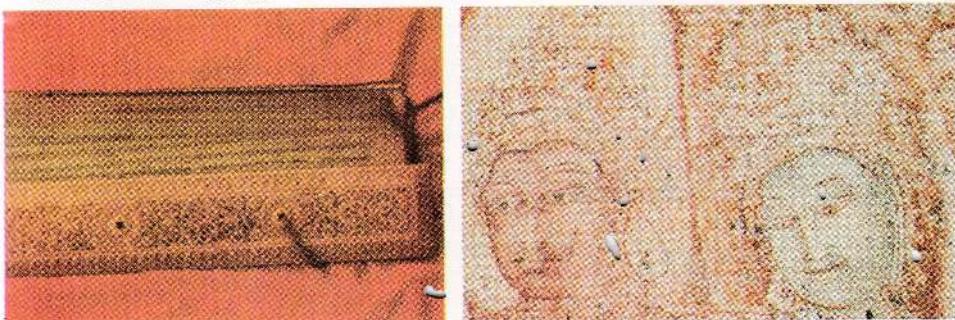
இந்தக் கருத்துப் பிளவுக்குப் பாலமிட்டு, இணக்கத்துக்கான வாசஸைத் திறந்து வைத்த சாதனையே ஆனந்த குமாரசவாயி உலகுக்கு அளித்த அருஞ்செல்வம் என்று கூறலாம். ■

குறியோ மாகாணப் பல்கலைக் கழகத்தின் போதனு பீடத்திற் பணிபுரியும் கலாநிதி சூசான் எல். மூன்டிங்டன் அமையார் கிழக்கு மேற்கு நிலையத்தின் உபகாரச் சம்பளம் பெற்று 1963-ல் இந்தியாவந்திருந்தார். 1969-70-ல் புல்பிறைட் உபகாரச் சம்பளமான வியாக இந்தியாவில் ஒராண்டு காலத்தைச் செலவிட்டார். இந்தியா பற்றி அமெரிக்கக் கல்வி நிலையத்தின் கலை-புதைபொருட் குழுவிலும் அங்கம் வகிக்கிறார். இந்தியக் கலைபற்றி இவர் எழுதிய நூல் ஒன்று இப்போது அச்சாகிக்கொண்டிருக்கிறது.

படங்கள்:

காமினி ஜயசிங்க

ஓர் ஓலைச்சவடி (இடது பக்கம்) திவங்க சிற்பக்கூடத்தில் ஒரு சவரோவியம். இது பொலன்நறுவையில் இருக்கிறது.

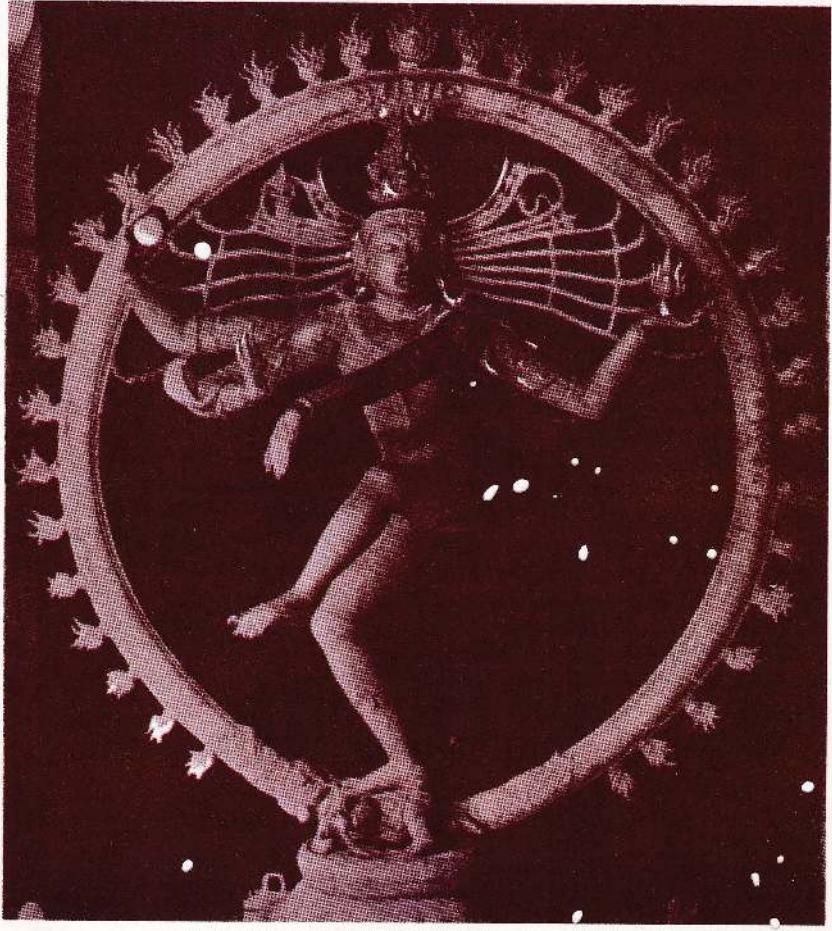

சிங்கா 10 க்களின் தங்க நகைகள்.

மூலகிரிகல் சவரோவியம்.

சினாந்த பிரமங்கத நாற யொட்டிய சிவ சில

இ

ந்தியாவின் ஆன்ம, அறிவு வேட்கைகளின் நித்திய யோகா இலட்சியத்தைத் தன் வாழ்விலும் பணியிலும் நம் காலத்திலேயே அற்புதமாக உருவகித்துக் காட்டியவர் ஆனந்த குமாரசவாமி. யோகி என்பவன் சத்திய தரிசனத்துக்கே முற்றிலும் தன்னைச் சமர்ப்பணம் செய்தவன்; தன்னலம் அறுத்தவன். அவன் வாழ்வும் பணியும் ஒன்றுடன் ஒன்று பினைந்து கலந்து முற்றிலும் புதிய அனுபவமாகி, அவன் காலத்தையும் கடந்து நின்று, மனித குலத்தின் தலைவிதியை அவன் முழுமையாக உணர்ந்து கொள்ளும் வலிமையைத் தருகிறது.

ஆனால் பிறப்பாலும்படிப்பாலும் வளர்ப்பாலும் ஆனந்த குமாரசவாமி ஒரு துறவிக்குரிய கடினமான போர்வையைத் தரிக்கக் கூடியவராகத் தோன்றவில்லை. சாமானிய மனிதர்கள் எவரும் சௌகரியமாக வாழ முடியாத அழுரவமான குழலில் வலவா ஒரு துறவி வசித்தாக வேண்டும்! எனவே, என்னைப் பொறுத்த வரையில் யோகி ஆனந்த குமாரசவாமி நம் இருபதாம் நூற்றுண்டின் ‘எதிர்—நீச்சல்’ பிறவிகளுக்குப் பிதாமகராகவே தெண்படுகிறார்.

அவர் தந்தை இலப்ரைகையில் வசதியான ஒரு தமிழ்ப் பிரபுக்குடும் பத்தைச் சேர்ந்தவர். அவர் தாயார் ஆங்கிலப் பெண்மணி. இளைஞர் ஆனந்த குமாரசவாமி இத்தகைய உயர்ந்த சமூக நிலையிலுள்ள ஒருவருக்கு ஏற்ற கவாசாலை அறிவையும் உக்கு அறிவையும் பெற்றார்.

புலியியல் கற்று, அதில் கலாநிதி பட்டமும் பெற்ற அவருக்கு, குடியேற்ற நாடான அன்றைய இலங்கையில் அரச சேவைப் பதவி வழங்கப்பட்டது. இளைஞர் ஆனந்த குமாரசவாமி தன் சம காலத்து இளைஞர் கொண்டிருந்த அந்தஸ்து வேட்கைக்கு மனசைப் பறிகொடுத்திருந்தால், அரச சேவையில் ஆயுள்முழுவதும் பழுத்த பயன் பெறலாமென்று மகிழ்ந்திருப்பார். பல வருட காலம் பணி புரிந்து, உரிய சமயத்தில் பதவி உயர்வுகளையும் இத்தகைய பதவிகளில் இருப்போருக்கு வழக்கமாகக் கிடைக்கும் சன்மானங்களையும் அவர் பெற்றிருக்க முடியும். உச்சக் கட்டத்தில் கொழுத்த ஒய்வுகால வேதனத்துடனும் இக்காலசத்துடன் பணி புரிந்தாரென்று அவரின் அந்திய எஜா மானர்கள் திருப்பிப்பட்டிருந்தால்) இரண்டொரு அரச செலுத்துகளைடும் அவர் இளைப்பாறியிருக்கலாம்.

ஆனால் இளைஞர் ஆனந்த குமாரசவாமியோ பலரும் சென்ற இந்தப் பழைய பாதையிற் போகவில்லை. பட்டியிலிருந்து தவறி பேரான் ஆட்டுக் குட்டியைச் தேடிப்போய் ஓர் உண்ணத்தாகச் சியத்தையே கண்டதைத்தாக விவிலை நூலில் வர்ணிக்கப்படும் வீரன் சவுல்போல் இலங்கையின் அரசாங்க புவியியலாளராகச் சில கற்பாறைகளை ஆராய்ச் சென்ற ஆனந்த குமாரசவாமி அழிசியல் மினிரும் ஒரு முழுக்கலை உலகத்தையே கண்டு பிடித்தார்.

உண்மையில், தாதுப் பொருள் ஆராய்ச்சியாளர் ஒருவரை, தீர்க்க நோக்குடைய ஒரு கலை விமரிசகராகவும் மாணிதக் கலாஞ்சனியாகவும் மாற்றியது எது? தொழில் நுட்ப நாகரிக வசப்பட்டநம் யுகத்தின் மாணித அமசங்கள் மாறி வருவது பற்றிய முன் தீநாக்கினை அவருடைய குணும்சங்களில் மறைந்திருந்து வழங்கிய சக்தி எது? தனசமகாலத்துச் சமூகத்தின் விதியியல்களிலிருந்து விலகி நின்று, நவீனகாலத்து மனித குலத் தன்மைகளை ஆய்வு நோக்கில் பார்த்து, ‘எதிர்—நீச்சல்’ பார்வைகள் பிறப்பதற்கு ஏழுபது, எண்பது ஆண்டுகளுக்கு முந்திய அந்தக் காலத்திலேயே தனித்துவமாக இயங்க அவரைத் தாண்டிய அழுர்வ ஆற்றல் யாது?

இ

னந்த குமாரசவாமி பற்றிய இது பொன்ற பல சிக்கலானகேள்விகளுக்கு ஏற்ற விடைகளை, அழிகுணர்ச்சிக்குப் பூரண திருப்பதி தரும் “சிவ தாண்டவம்” என்னும் தங்கள் குறுந்திரைப்படத்தில் வழங்குகிறார்கள், தயாரிப்பாளர் சித்தாண்ததாஸ்குப்தாவும், இயக்குனர் பி.டி.கர்காவும்! ஆனந்த குமாரசவாமி பிறந்த நூற்றுண்டு விழா இவ்வருடத்தில் நிகழ்வதை நினைவு கூரவும், இந்தியாவுக்கும் இலங்கைக்கும் அமெரிக்கா தன் இருநூரூம் ஆண்டு விழா அஞ்சலியைச் செலுத்து முகமாகவும், அமெரிக்காவின் தகவல் நிலையத்துக்காகத் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கும் “சிவதாண்டவம்”, ஆனந்த குமாரசவாமியின் படிப்படியான

குமாரசுவாமி முனிஸு நெண்டையை தறுந் தறைப்படம் **நாள்வரம்**

வளர்ச்சியை, மிகக் கவனமாகத் தேர் ந் தெடுத்துத் தொகுத்து திரைப்படப் படிமங்களின் மூலம் மீட்டுக் காட்டுகிறது.

உத்தியோக பூர்வமாக இலங்கையின் சிற்றார்களிற் சுற்றிய போது, சிற்போவியப் பரம்பரையைச் சேர்ந்த வினாக்கள், ஒரு சமயச் சடங்கு போன்ற விநாயத் துடன் தங்கள் கைப் பணிகளில் ஈடுபட்டிருப்பதைக் குமாரசுவாமி கண்டார்.

நன் தொழில் நுட்ப நாகரிக வலையில் சிக்கித்தவிக்கும் நவீன கால மனிதன் எவ்வளவு தாரம் இயற்கையிலிருந்து விலகிப் போய் விட்டான் என்பதை, தங்கள் பணியின் மூலம் சிவனம் நடத்துவதுடன் பரிசூரண ஆத்ம திருப்தியும் பெற்று வாழும் அந்தச் சிற்போவியப் பரம்பரையினரைக் கண்டதும், முழு வேகத்துடனும் கற்பனைத் தாக்கத் துடனும் அனந்த குமாரசுவாமி உணர்ந்து கொண்டிருக்க வேண்டும்.

உலக லாபங்களையே குறியாகக் கொண்ட உழைப்புக்கு முற்றிலும் மாறுபட்ட ஒரு வாழ்க்கைத் தத்துவத்தை அந்த இளம் ஞானிக்கு இந்தச் சிதேசிக் கலைஞர்கள் உணர்த் தியதன் காரணமாகவே அவர்களை நாட்டத்துக்கும் அதன் பல்துறை வேட்கைகளுக்கும் தன்னை அப்பணிக்கத் தாண்டப் பட்டாரோ என்று எனக்கு ஓர் எண்ணம் உண்டாகிறது.

இந்த நூற்றுண்டின் தொடக்கப் பருவத்தில் தாதுப் பொருள் ஆராய்ச்சியாளராகச் சென்ற இனாஞர் குமாரசுவாமி கண்டிருக்கக் கூடிய அதே விதத்தில், இன்றும் உலோகத்திலும் தந்தத்திலும் தங்கள் பழம் பெரும் கலைப் பணிகளை அந்த வினாக்கள் செய்து கொண்டிருக்கும் காட்சி திரைப்படத்தில் வருகிறது.

இந்திய தேசிய உணர்வு அனந்த குமாரசுவாமியைப் பற்றிக் கொண்

விமரிசகர்:
எட்டின் ஆரியதாச்

துமும், சுதேசிக்கலைப் பணிகள் மீது அவருக்கு ஏற்பட்ட ஆர்வம், தீவிர நாட்டமாகவும் வேட்கையாகவும், மலர்ச்சி பெற்றது. காலத்தால் பல நூற்றுண்டுக்களையும் இடத்தால் முழும் துணைக் கண்டத்தையும் தமுவி வளர்ந்திருந்த இந்திய கலைப் பணிகளின் விகாலம், இது கால வரை அந்த அரிய பாரம்பரியத்தை முதுசொத்தாகப் பெற்றவர்களால் கூட அரை குறையாக மட்டுமே விருங்பவும் விளங்கிக் கொள்ளவும் பட்ட ஒரு பெரும் துறையை அனந்த குமாரசுவாமிக்கு வழங்கியது.

அவருக்கு ஏற்பட்ட வேட்கை, ஆராய்ச்சிக்குத் தூண்டும் உதவே கத்தை வழங்கியது.

அவரின் ஆராய்ச்சி உலகம் முழுத் தெற்கு ஆசியாவையும் குறிப் பாகத் தனித்துவக் கலாசாரங்கள் எங்கள் கொண்ட இந்தோனீசியா வையும் தமுவி வியாபித்தது. அனந்த குமாரசுவாமியின் தனராத ஆராய்ச்சியின் மூலம், ரசபுத்தாத மொகலாய் ஓவிய மரபுகளின் தனித்துவமான இருவேறு தனமைகளை, இரு வித ஒவ்யங்களையும் மிக நுணுக்கமாகப் பரிசீலனை செய்து, அவர் இனங்காட்ட முடிந்ததென்று “சிவதாண்டவம்” திரைப்படம் தெளிவாக விளங்குகிறது.

ஓ வருடைய வேட்கை நிதானம் மிக்க ஞானமாக முதிர்ந்து தத்துவப் பார்வை பெற்றதும் அனந்த குமாரசுவாமி ஓர் அமைரிக்க பிரஜையாகினார். பொஸ்டன் நுண்கலாபவனத்தில் இந்திய, ஆசியப்பகுதிக்குப் பொறுப்பாளராக அமர்ந்ததும், மனித வாழ்வில் கலைகளின் பங்கு பற்றி ஆழமாகத் தியானிப்பதற்குத் தேவையான ஓர் ஆஸ்ரமச் சூழல் அவருக்கு அமைந்தது. ஆசியாவின் பழம் பெரும் ஆத்மீக கலாசாரத்தையும் நம் காலத்துத் தொழில் நுட்ப நாகரிகத்தையும் பற்றற்ற தத்துவப் பார்வை செலுத்திக் காணக்கூடிய யோகிக்குரிய பக்குவத்தை, பொஸ்

டன் வாழ்க்கை, அனந்தகுமாரசுவாமியின் உள்ளத்தில் மலரச் செய்தது. மலை உச்சியில் நிற்ற வண்ணம் அடிவாரத்தில் மனிதர்களின் நடபாட்டத்தை நோக்கும் ஒருவர் போல, மனித குடும்பத்தின் போக்குகள் இயங்கும் நடைமுறைகளைத் தொடர்விட்டு கொள்ளக்கூடிய மிக நுட்பமான தீர்க்கமான அருள் நோக்கின் உச்ச நிலையை அவர் அடைந்து விட்டார்.

அனந்த குமாரசுவாமியின் நூற்றுண்டுறினாவையொட்டியகுறுந்திரைப்படமான “சிவதாண்டவம்”, நம்யுக்ததின் ஆழர்வமான ஆன்மீகயாத்திரீகள் ஒருவனின் உள்ளத்தைக் குறிப்பிடத்தக்க திரை நுட்பச் சிறப்புடன் சித்திரித்துக்காட்டுகிறது.

அனந்த குமாரசுவாமி தன் பணிகளின் மூலம் ஆசியாவின் கலைகளை ஆசியரல்வாதவர்களுக்கு எடுத்து விளக்கினார். அதை விடச் சிறந்த அவரின் பணி, ஆசியமக்களுக்கே ஆசியக் கலைகளின் பெருமையை எடுத்து உணர்த்தியது தான் இதற்குச் சமஞன் வெற்றியை, “சிவ தாண்டவம்” திரைப்படமும் பெறுகிறது. கலாயோசி ஆனந்த குமாரசுவாமியின் பெருமையை அவர் பிறந்த நாட்டுக்கும் அவருடைய ஆன்ம தரிசனங்களை வளர்த்தபூரிக்கும் இதற்கும் அவருடைய ஆன்ம தரிசனங்களை வளர்த்துக்கூடுகிறது. அவருடைய வாழ்க்கைச் சிறப்புகளை அறிந்தவர்களுக்கு, அனந்த குமாரசுவாமியின் அதிசயிக்கத்தக்க ஆன்ம வளர்ச்சியைத் தத்துப்பமாகக் குறித்துக்காட்டும் திரைப்படமாக இது அமைகிறது.

படம் முடிவடையும் கட்டத் தில் கலையின் மானிதத் தொண்டுபற்றி அனந்த குமாரசுவாமி குறிப்பிட்ட அருள்வாக்கு ஒன்று ஒலிக்கிறது: “கலை, உழைப்பைப் புனிதப்படுத்தி, இலட்சியங்களைத் தத்துவமயமாக்குகிறது”. என்பது இந்த அருள்வாக்கு. படத்தில் தொகுப்பாக வரும் திரைப்படமங்கள், தற்கால மனிதனின் தொழில் நுட்ப அமைதியின்மையை எடுத்து ணர்த்துவதன் மூலம், அவரின் இந்தப் புனிதப்படுத்தும் தேவை, முன்னரை விட இப்போது அவசியம் என விளக்குகிறது.

“சிவதாண்டவம்” கலையின் நோக்கத்தை விளக்கம் செய்யும் அரிய திரைக் கலைப்படம். ■

பத்துரிமைகளைரும் நாலாசிரியருமான திரு. எட்டின் ஆரியதாச் பிரபல கலா விமரிசகராக விளங்கிறார்.

ஆனந்த குமாரசுவாமி நூற்று நூற்று கண்ணுடைம்

தனது மரபில் உலக மரபையும், உலக மரபிலே
தனது மரபையும் கண்டுகொள்ளும் மனப்பக்குவும்
ஆனந்த குமாரசுவாமி அவர்களின் தனிச்சிறப்பியல்பு

கலாயோகி ஆனந்தக் குமாரசுவாமி அவர்களின் ஜன்ம நூற்றுண்டு விழா, உலகின் பல பாகங்களிலும் வெகு விமரிசையாகச் சொன்டாடப்படும் இவ்வேளையில் அன்றாது வாழ்க்கையையும் பண்ணையையும் மேலும் துலக்கி மறுமதிப்பீடு செய்ய ஆய்வாளருக்கு வாய்ப்பு ஏற்பட்டுள்ளது.

ஆனந்தக் குமாரசுவாமி (1877—1947) பிறந்து நூற்றுண்டு மற்று மூட்டு வருடங்களும் கழிந்து விட்டன. தனது வாழ்நாளிலேயே உலகப் பேரறிஞர் களில் ஒருவராய்த் திகழ்ந்த அவரு

தைய வாழ்க்கை வரலாறு இன்னும் சரிவர அறியப்படாமலிருத்தல் வியப்புக்கு ரியதாகும். மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன் (1974) பி. எஸ். சாத்திரி என்பார் எழுதி வெளி யிட்ட ஆனந்தக்குமாரசுவாமி என்ற நூலிற்கூட அவர் ஒரு சிங்களவர் என்றே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அவருடைய நூல் ஒன்றிற்கு முன்னுரை எழுதிய மேனுட்டு ஆய்வாளர் ஒருவர் சேர். முத்துக்குமாரசுவாமி ‘பிரபல சிங்களவர்’ எனக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஆனந்தக் குமாரசுவாமியைப் பற்றி நியம் அவரது குடும்பத்தைப்பற்றியும்பலசந்தர்ப்பங்களில் வேடிக்கையான

கலாநிதி க. கைலாசபதி

தகவல்கள் கூறப்பட்டிருப்பதை நோக்குமிடத்துத் தகவற் சாதனங்கள் நிறைந்த இந்தாற்றுண்டிலும் தவரூன செய்திகளும் கட்டுக்கதை கண்டு தாராளமாய்ப் பரவலாம் என்பதை அவதானிக்கக்கூடியதாய் இருக்கிறது.

ஒரு விதத்தில், தம்மைப் பற்றிய செய்திகள் தப்பும் தவறு மாய்ப் பரவுதற்கு ஆனந்தக் குமாரசுவாமியே காரணகர்த்தராயிருந்தார் எனலாம். அருங்கலை வினாத்திரும் ஆனந்தக் குமாரசுவாமி மீது முழு ஈடுபாடுடையவருமானதிரு. எஸ். துவரராஜசிங்கம் அவர்களுக்குக் கலாயோகி எழுதிய கடிதம் ஒன்றிலே (மே, 1946) மேல் வருமாறு கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்.

“.....என்னைப்பற்றிய வாழ்க்கைக் குறிப்புக்களில் எனக்கு எத்தகைய அக்கறையும் கிடையாது. பிரபலஸ் தர்களின் வாழ்க்கைச் செய்திகளையும் அவர்களைப் பற்றிய அபிப்பிராயங்களையும் விவரமாக வெளியிடும் நவீன நடைபூறையானது, மக்களின் விடுப்பார்வத்துக்கு இழிவான முறையிலே தீனி போடும் கொச்சைச் செயல் என்றேநான்கருதுகிறேன். ஆகையால், முக்கியமான பணிகளில் முழுமுச்சாய் ஈடுபட்டிருக்கும் நான், அத்தகைய தகவல்களை—அப்பொழுதோ மறந்து விட்ட சிறுவிரங்களை—முயன்று தேடித்திரிவிதில் நேரத்தை விரயமாக்கவிரும்பமாட்டேன். எனவே என்னைப் பற்றிக் குறைந்த அளவு தகவல்களை வெளியிட்டாற் போதும் என வேண்டிக்கொள்கிறேன். தாங்கள் செய்ய வேண்டியது, எனது பணியின் தன்மையையும் போக்கையும் ஆராய்வதாகும். நான் பின்னணியில் இருக்கவே விரும்புகிறேன்.....இது கேவலம் வெறும் தன்னடக்கமல்ல; கொள்கை சம்பந்தமான விஷயமாகும்.”

இக்கொள்கையினை இறுதிவரை இறுகப்பற்றி வாழ்ந்த ஒரு வரைப்பற்றிய வாழ்க்கை விவரங்கள் அருந்தலாக இருப்பது ஆச்சரியத்துக்குரிய தொன்றன்று.

“சுவாரஸ்யமான” வாழ்க்கைக் கரிதம் ஒன்றனை எழுதுதற்கு வேண்டிய தகவல்கள் எமக்குக் கிடைக்காவிடினும் ஆனந்தக்குமாரசுவாமியைப் பற்றி அறிந்துகொள்ளவேண்டிய செய்திகள் ஆங்காங்கு கிடைக்கின்றன. பிறப்பினால் ஒருவருக்கு உயர்ச்சியும் மேன்மையும் கற்பிப்பது இந்த யுகத்துக்கு உகந்தசெய்கையன்று. ஆயினும் ஆனந்தக்குமாரசுவாமி பிறப்பிலேயே சில சிறப்பான வாய்ப்புக்களைப் பெற்றிருந்தமை மனங்கொள்ள வேண்டியது ஒன்றாகும்.

ஆனந்தக்குமாரசுவாமியின் தந்தையார் முத்துக்குமாரசுவாமி முதலியார் (1834—1879) ஆசியாவிலேயே முதன் முதலாக சேர்பட்டம் பெற்றவர் என்பதும், பாரிஸ்டர் பட்டம் பெற்ற முதலாவது இந்து அவரே என்பதும், அவரது மனைவி பிரசித்திபெற்ற குடும்பம் ஒன்றைச் சேர்ந்த ஆங்கிலப் பெண்மனை என்பதும், எட்டுமாதக்குமிந்தையாகத் தாயுடன் இங்கிலாந்து சென்ற ஆனந்தக்குமாரசுவாமி இருப்பது மூன்றாவது வயதிலேயே பிறந்த தேசத்திற்குத் திரும்பினார் என்பதும், ஏறத்தாழ ஆறு வருடங்களே தொடர்ச்சியாக

என்னைப் பற்றிக் குறைந்த

அளவு தகவல்களை வெளியிட்டாற்

போதும். நான் பின்னணியில்

கிருக்கவே விரும்புகிறேன்....

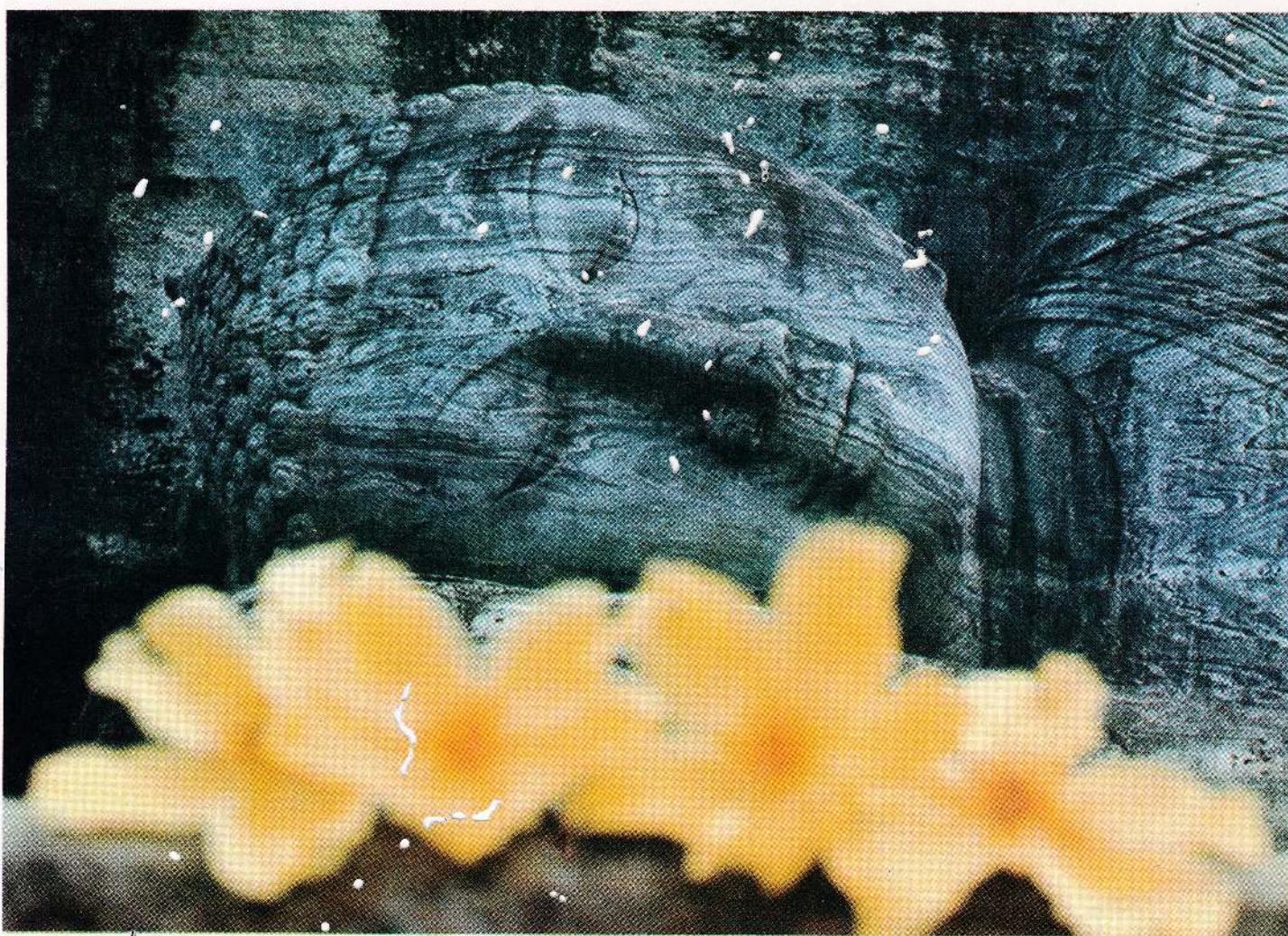
புத்தர் சிலை (பொலன்நறுவை கல்விகாரா)...

கிழக்கையும் மேற்கையும் இனித்து அமைதி காணக்கூடிய தகுதியும் பயிற்சியும் ஆனந்த துமாரசவாமிக்ரு கியல்பாக அமைந்தன.

இலங்கையில் வசித்தார் என்பதும், எனது முப்பத்து இரண்டாம் வயதிலே இங்கிலாந்து திரும்பினார் என்பதும், அவரது மனைவியும் ஓர் ஆங்கிலைப் பெண்மணியே என்பதும், 1917-ம் ஆண்டிலிருந்து இரக்கும் வரை அமெரிக்காவிலே வாழ்ந்தார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்க செய்திகளாம். அரவிந்தர், தாகர், காந்தி, நேரு முதலிய இந்தியப்பெருமக்கள் பலர் அக்காலத்து வழக்கத்திற்கு இயைய இங்கிலாந்திற் சில வருடங்கள் கல்வி கற்றன ரெணி னும், ஆனந்தக் குமாரசவாமியைப் போன்று இருபத்து இரண்டு வரு

டங்கள் அங்கு வதிந்து கற்றவர் வேறு எவரும் இலர் என்றே கூற வேண்டும். இக்காரணத்தினால் கிழக்கையும் மேற்கையும் இனித்து அமைதிகாணக்கூடிய தகுதியும் பயிற்சியும் ஆனந்தக் குமாரசவாமிக்கு இயல்பாக அமைந்தன என்பது கண்கடு. ஐரோப்பிய மொழிகள், கலாசாரம் என்பவற்றை ‘உள்ளிருந்து’ உணர்ந்தறியும் அரியவாய்ப்பு அவருக்குக் கிட்டியது. ஆங்கிலத்தைத் தாய்மொழியாய்க் கொண்ட ஆனந்தக் குமாரசவாமி, வத்தின், கிரேக்கம் ஆகிய பண்டை மொழிகளைப் பள்ளிப்பிராயத்திலே

கற்றுத் தோர்ந்தார்; பின்னர் பிரெஞ்சு ஜெர்மன் பொழிகளையும் சமல்கிருதம், பாளி ஆகியவற்றையும் கற்றுப் புலமைப் பெற்றார். மேற்காறிய மொழிகளை நன்கறிந்திருந்த அவருக்கு, இத்தானிய, இஸ்பானிய ஐஸ்லாந்திக், ஒல்லாந்து, பார்சீக மொழிகளும் தமிழ் சிங்களமும் ஓரளவு பரிச்சமாயிருந்தன. கலை இலக்கியத்துறையில் அவரதுதந்தையார் தக்க வழிகாட்டியாயிருந்தார் என்பதும் இவ்விடத்தில் நினைவு கூரத்தக்கதே. 1862-ம் வருடம் இங்கிலாந்து சென்ற முத்துக்குமாரசவாமி அவர்கள் அக்காலத்

ஓபாலன்றாறுவைக் கல்விகாராயில் அமைந்துள்ள புத்த பெருமானின் உருவச்சிலை.

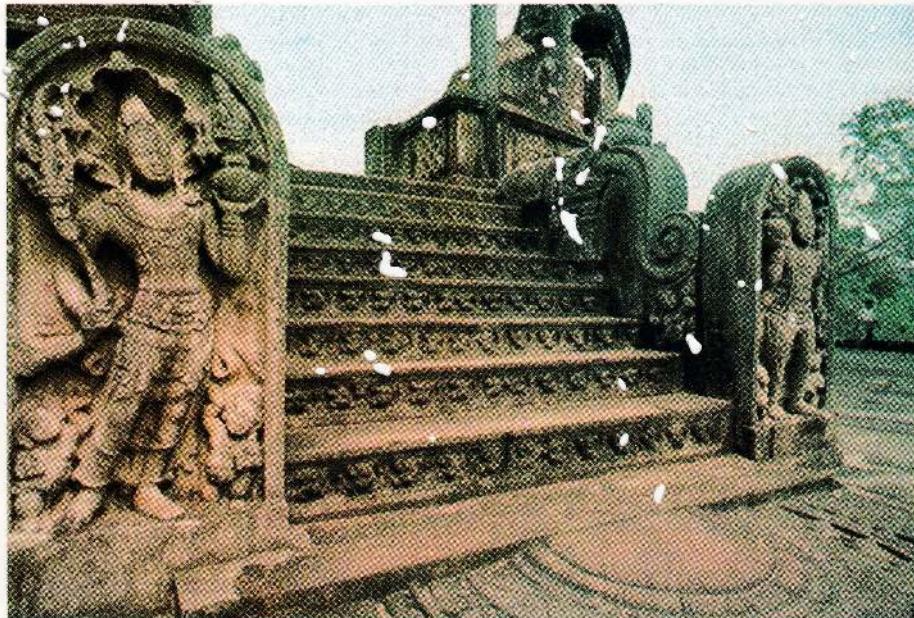
இலங்கையின் பல பகுதிகளிலும் கவனிப்பார்ற்றுக் கிடந்த கட்டிடங்களையும் கலைச் சின்னங்களையும் கண்டு நெருஞ்சைப் பறிகொடுத்தார்.

திற்புகழுடன் விளங்கிய ஆங்கிலேய அரசியல் தலைவர்களான பார்மஸ்டன், டிஸ்ரேவி முதலியோருடன் நெருங்கிய நட்புரிமை பூண்டவராயிருந்ததோடு விக்டோரியா இராணியாருடைய பரிச்சயத்தையும் பெற்றிருந்தார். மகாராணியாருக்கென்றே 1863-ம் ஆண்டில் அரிச்சந்திரநாடகம் என்னும் நூலை ஆங்கிலத்திற் பெயர்த்து வெளியிட்டார் என்றும் அதிற் சில பகுதிகளை ராணிக்கு வாசித்துக்காட்டினார் என்றும் கூறுவர். தாதாவமிசம் என்னும் நூலை 1874-ம் ஆண்டிலும், கத்தநிபாதம் என்னும் நூலை அதே

ஆண்டிலும் இலண்டனில் வெளியிட்டார். 1873-ம் வருடம் தாயுமானவர் பாடல்களை ஆங்கிலத்திற் பெயர்த்து அச்சுவாகனம் ஏற்றி யிருந்தார்; ஆனால் அது பிரசரமாக வில்லை. எனவே தந்தை வழியாகத் தமிழ்—சிங்கள—பாளி மொழிகளின் பால் ஆர்வத்தைப் பெற்றுக்கொண்டார் ஆனந்தக் குமாரசுவாயி எனவாம்.

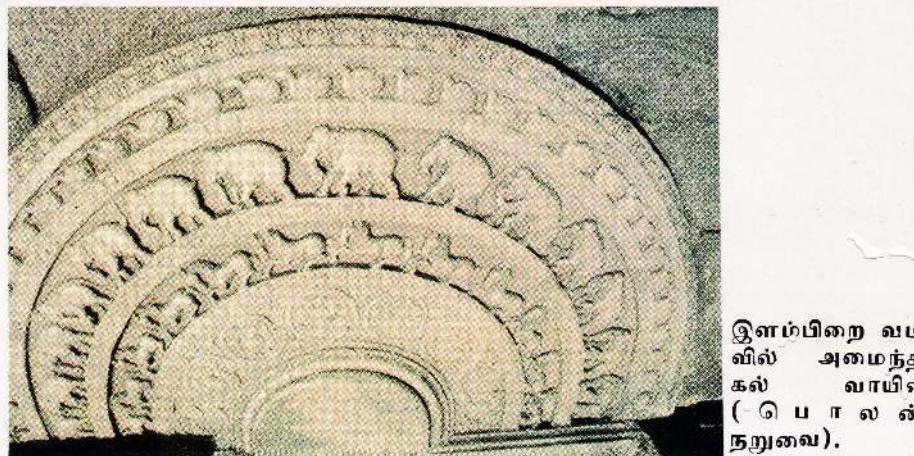
இந்தப் பின்னணியில் வைத்து ஆனந்தக்குமாரசுவாயியை நோக்குமிடத்து அவரது பரிமை வளர்ச்சியைப் பின்வருமாறு விவரிக்கத்

தொன்றுகிறது: இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்திலே நிலநூல் கற்றுப் பட்டால் பெற்றபின் இலங்கைக்கு வந்து சிலகாலம் சுரங்கப் பரிசோதனை அதிகாரியாய் இலங்கையின் கனிப்பொருள் வளத்தை உதிப்பிடுவதில் அயராதுழைத்தார். அப்பணியிலீடுபட்டு நாட்டின் பல பகுதிகளுக்குஞ் சென்று பரிசோதனை நடத்திய வேளையிலேயே கவனிப்பார்ற்றுக் கிடந்த கட்டிடங்களையும் கலைச்சின்னங்களையும் அவையாவற்றுக்கும் மேலாக மக்கள் மத்தியில் அருகிக்கொண்டு வந்த கைப்பணிகளையும் கண்டு

பொலன்நறுவையில் வட்டதாக காவற்கல் (இடது பக்கம்).

அனுராதபுரத்தில் ஒரு காவற்கல்.

இளம்பிறை வடி வில் அமைந்த கல் வாயில் (பொலன்நறுவை).

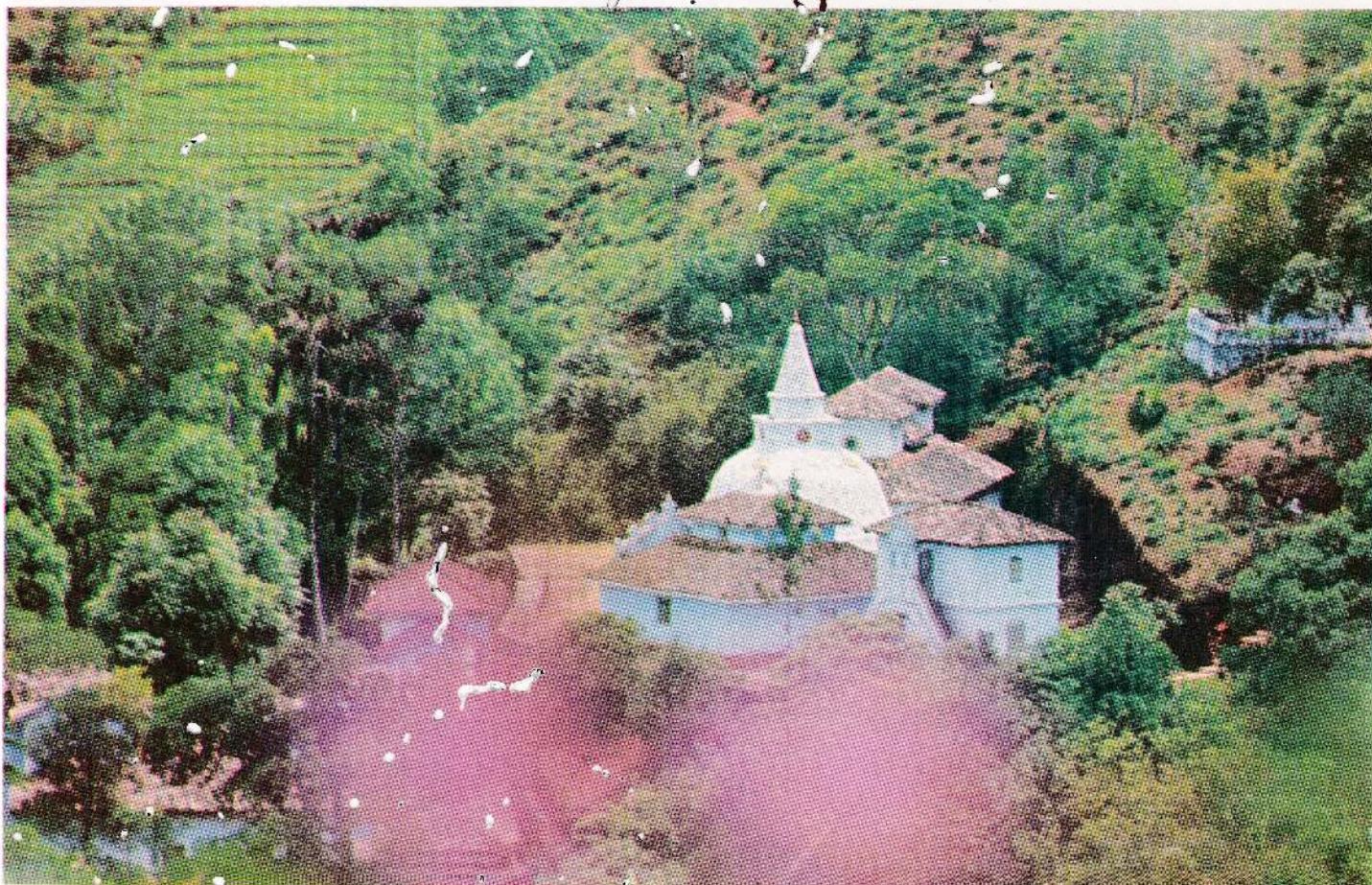
கிந்தியா, கிளங்கை முதலீய நாடுகளிலே கைப்பணிகளும் கலைகளும் நிலையிழந்து மதிப்பிழந்து மங்கிப் போவதைக் கண்டு மனம் நொந்தார்.

தெஞ்சைக் கட்டு பறிகொடுத்தாரே. இயற்கைவளங்களை ஆராய்வதில்கூடு பட்டிருந்த இயற்கைவினானியான அவர் மெல்லமெல்ல கலை வாதியாய் மாறிக்கொண்டிருந்தார். 1904-ம் வருடம் இலண்டன் பஸ் கலைக்கழகம் அவருக்கு நிலநூல் ஆராய்ச்சிக்காக விஞ்ஞான கலா நிதி என்னும் உயர்பட்டத்தை வழங்கியது.(அப்பட்டத்தை பெற்ற முதலாவது இலங்கையர் ஆனந்தக் குமாரசவாமி என்பது கவனிக்கத் தக்கதாகும்.)

த எது ஆய்வுகளுக்காக இலங்கையின் கிராமங்களிலும் காடுகளிலும், கூற்றித்திருந்த ஆனந்தக் குமாரசவாமியும் மனைவியாரும்

மக்கள் வாழ்க்கையையும் உழைப்பை யும் அதன் பயனும் கலைகைப்பணி கலைக்கழகங்களில் நிதிய நாட்டுக் கலைகளுக்கும் இந்திய வாதியாய் மாறிக்கொண்டிருந்தார். இலங்கையின் உற்றையூம் ஒற்றுமையையும் மனநிலைங்கள். இந்தியா, இலங்கை முதலையுக்கும் யேற்ற நாடு களிலே வழிவழி ஏற்றும் கைப்பணி களும் கலைகளும் நிலையுமாக நிதிய பிழந்து மங்கிப் போவதைக் கண்டு மனம் நோந்தார். கலைகளின்புனருத்தாரன்திற்குத் தன்னை அர்ப்பணிக்கத் தீர்மானித்து விட்டார். 1906-ல் தான் வகித்த பதனியை உதறித் தள்ளிவிட்டு இந்திய யாத் திரையை, மேற்கொண்டார். அக்காலத்திலிருந்து இலங்கை கராயிருந்து ஆனந்தக் குமாரசவாமி இந்தியராக இயங்கத் தொடங்கி விட்டார்.

எனினும் ஆசியாவிலும் ஜிரோப் பாவிலும் அமெரிக்காவிலும் உள்ள அறிஞர்களின் கவனத்தை ஆனந்தக் குமாரசவாமி முதலில் ஈர்த்தது மத்திய கால சிங்களக்கலை (1908) என்னும் நூல் மூலமேயாகும். இலங்கைக் கலைகள் இருந்த வரலாற்றையும் இருக்கின்ற நிலையையும் விவரித்துக் கலைவரலாற்று வடிவில் ஏழுதப்பெற்ற அந்தாலிலே வரலாறு, பொருளியல், சமூகவியல், விஞ்ஞானம் என்பவற்றும் ஒரு மிதத் செயற்பாட்டைக் காணலாம். கட்டிடக்கலை, கள்ளேலை, மரவேலை, ஓவியம், நெசவு, பூத்தையல் வேலை, மட்பாண்ட வேலை, உலோகவேலை, ஓலைவேலை முதலிய பல்வேறு கைப்பணிகளைப் பற்றிய நூணுக்க விவரணமாகவும் விளக்கமாகவும் அமைந்த அந்தால் கலைநாலாக்கத்தில் இன்றுவரை கலங்கு

கிளங்கையராயிருந்த

ஆனந்த குமாரசவாமி இந்தியராக

இயங்கத் தொடங்கிவிட்டார்.

கரை விளக்கமாகத் திகழ்கிறது. அந்த நூலை மட்டும் எழுதியிருந்தாலும் ஆண்தலக் குமாரசவாமிக்கு அறிவுவகில் நிரந்தர இடமிருக்கும். ஆனால் கலை யாத்திரையை ஆத்ம யாத்திரையாகக் கொண்டு விட்ட அவர், நதி மூலம் தேடுவது போல அடுத்தபடியாக இந்தியக் கலைகளின் விளக்கமாக இந்தியக் கைப்பணி யானர் (1909) என்னும் நூலையும் இந்திய இந்தோனீசியக்கலைகளின் வரலாறு (1927) என்னும் நூலையும் எழுதினார். இவற்றை எழுதியியின் ஆசிச்கண்டத்தின் பிரதிநிதியாகக் கருதப்பட்டவாயினார்.

ஆயினும் ஆசிய எட்டடத்திற்குள்ளும் அவர் ஒட்டங்கிலிடவில்லை. 1917-ம் வருடம் அமெரிக்கா சென்றார்; அங்கு பொஸ்டன் நகரிலுள்ள நூண்கலைக் காட்சிச் சாலையில் நிறுவப்பட்ட இந்திய இஸ்லாமிய கலைப்பகுதியில்

பொறுப்பாளராய்ப் பதவியேற்ற மூர். அக்கண்காட்சிச் சாலையின் சார்பில் உலகின் பலபாகங்களுக்குஞ் சென்று கலைச் செல்வங்களைச் சேகரித்து பொஸ்டன் காட்சிச் சாலையைக் கட்டிவளாத்தார். அந்திலையில் ஆண்தக்குமாட்சவாமி உலகரீதியான கலாவிமர்ச்சகராக மாறிவிட்டார். 1920-ம் ஆண்டிலே யப்பான் நாட்டிலே பிரயாணங்கு செய்து கலைகள் பற்றிய ஆய்வை மேற்கொண்டார்.

இ

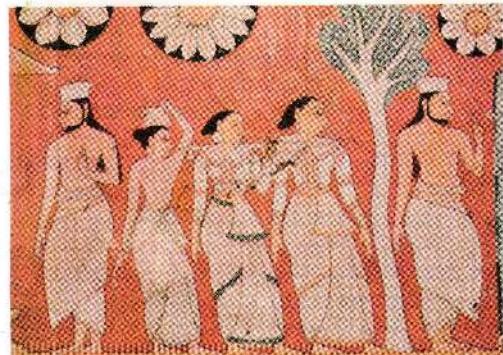
லங்கக்யின் கலைகளைப்பற்றிய ஆய்வுடன் தனது ஆத்மயாத்திரையை ஆரம்பித்த ஆண்தலக் குமாரசவாமி, படிப்படியாகக் குறுகிய வரம்புகளையும் எல்லைகளை

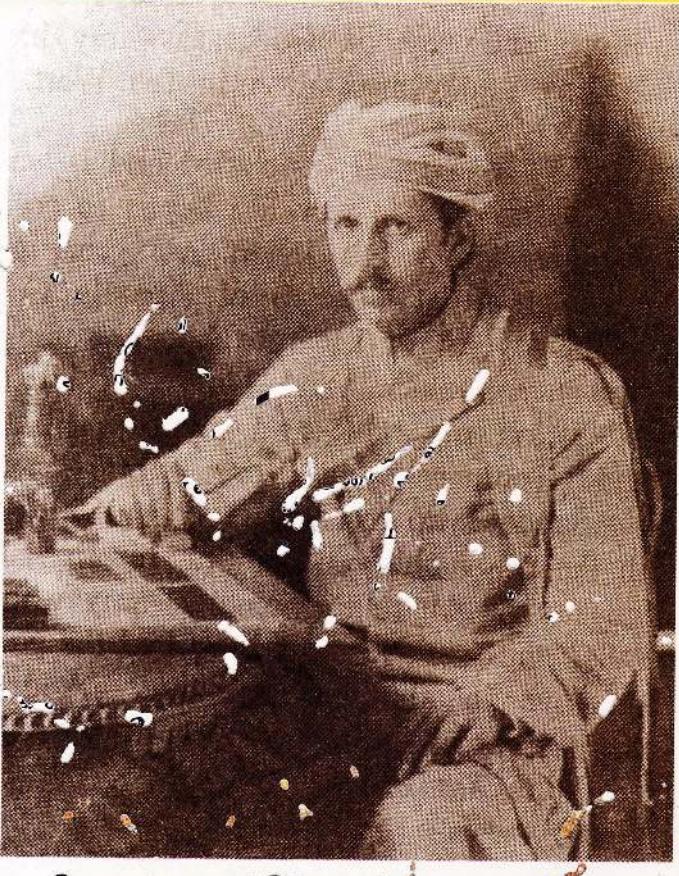
படங்கள்:

காமினி ஜயசிங்க

பண்டாரவளைப் பகுதியில் அமைந்துள்ள ஒரு விகாரை. (இடது பக்கம்) அவ்கள உருவச்சிலை (வலது பக்கம்).

மேதவெல் விகாரையில் சவரோவி பங்கள்

இளமைப் பருவத்தில் ஆனந்த குமாரசுவாமி

ஆனந்த குமாரசுவாமியும் கலியரசர் தாக்கரும்.

யும் கடந்து, இந்தியங்க, ஆசியங்க, உலகப்பிரைஜையாக நிலைமாற்றம் பெற்றார். இம்மாற்றத் திற்கு இயைய அவருடைய அக்கறைகளும் விரிந்து பரந்தன. ஒப்பியல் நோக்கும் ஒருமைப்பாட்டு னர்வும் அவரை ஆட்கொண்டன. காலப்போக்கில் அவரது ஆய்வுகள் உலகப் பொதுவான விஷயங்களைப் பற்றியனவாயும் அமைந்தன. மொழிகளின் ஒப்பியல் ஆய்வின் விளைவான மொழியியல், இசை, சிற்பநூல் முதலியன் மட்டுமென்றி, தத்துவம், சமயம், அறவியல், ஒழுக்கவியல் என்பனவும், நவயுகத் தின் வாழ்க்கைப்பிரச்சினைகளும் அவற்றின் விளக்கத்திற்கு இன்றிய மையாத அரசியல், சமூகவியல், மாணிடவியல் என்பனவும் அவருடைய ஆய்வுத்துறைகளாக அமைந்தன. அறுதி ஆய்விலே உலக கலாசாரம், நாகரிகம் என்பனவற்றின் எழுச்சி பற்றிய அவரது ஆய்வு அமைந்தது,

அவரது பரிணை வளர்ச்சியை இவ்வாறு சிந்திரித்துக் காட்டலா மாயினும் ஆனந்தக்குமாரசுவாமியின் அடிமனத்தில் அவரது பிறப்பின் காரணமாகச் சில பற்றுக் கோடுகள் இருந்தன என்றே கூறத் தோன்றுகிறது அமெரிக்க விமர்சகர் ரெபர்ட் அலெர்ட்டன் பார்க்கர் கூறியிருப்பது போல, பல்துறைப்பயிற்சியிலும், ஆராய்ச்சிகளின் ஆழ அகலத்திலும், அன்றூட்டிக்கூடுவுகளிலிருந்து அதியற்புதமான விஷயங்களின் அக்கறையிலும் ஆனந்தக்குமாரசுவாமி, மறுமலர்ச்சிக்காத்திலே தோன்றிய மேதைகளில் ஒருவரான விவேகாந்தோடா வின்சி (1452—1519) போன்ற மேற்கூறுடன் ஒப்பிடத்தக்கவராவார். “சிந்தனைக்கியிலும், உணர்விலும், குன்றத்திலும், பல விதமான திறமைகளிலும், கல்வித் தேர்ச்சியிலும் பேராற்றல் உள்ளவர்கள்” அக்காலகட்டத்திலே பலர் தோன்றினர். நவீன காலத்திலே ஆனந்தக்குமாரசுவாமி, அல்பர்ட் சுவைட்சர் (1875—1965) முதலிய சிலர் பல்துறை விற்பனைர்களாக விளங்கினர்.

உலகளாவிய சிந்தனையாளராயும் தத்துவஞானியாயும் ஆனந்தக்குமாரசுவாமி விளங்கியபோதும், அவர் உறுதியாகக் காலாண்றி நின்றது சமூத்தவன் என்ற உணர்வினிலேயாகும். அதிலும் குறிப்பாகத் தமிழ்ப்பாரம் பரியத்தில் தவிர்க்க இயலாதவாறு அவருக்கு ஆழமான பற்று இருந்தது. மேலே முந்த வாரியாகப் பார்க்குமிடத்து அப்பற்றார்வம் குலப்படாமலிருக்கலாம். பாரதியார் பரவசத்துடன் பாடியது போல, “தந்தையர்

நாடென்ற பேச்சினிலே—ஒரு சக்தி பிறக்குது மூச்சினிலே” என்று அடக்கமாகத் தனக்குள்ளே கூறிக் கொண்டவர் அவர். இதனை அவரது எழுத்துக்களிலே கண்டுகொள்ள வாம். எனினும் வெளிப்படையாக வும் தெளிவாகவும் அவர் இது பற்றிக் கூறுவதைப் பார்ப்போம்; 1906—ம் வருடம் யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரியிலே அவர் ஆற்றிய உரையின்போது மேல்வருமாறு குறிப்பிட்டார்:

“முப்பது வருடங்களுக்கு முன்பு எனது தகப்பனார் இலங்கையின் தலையாய தமிழராயிருந்தார். அவர் பெருமளவுக்கு மேலைத் தேய நாகரிக வயப்பட்டிருந்தார் என்பது உங்களிற் பெரும்பாலானேருக்கு நினைவு வரும். இரு காரணங்களுக்காக அக்காலத்திலே அது அவசியமாயிருந்தது. மாறிய குழந்தைகளை ஓரளவுக்கேனும் நாம் அஞ்சரித்துச் செல்ல வேண்டியிருந்தது. மேற்கு நாட்டு மனிதரது திறமை களையும் சாதனைகளையும் எம்மாலும் எங்க முடியும் என்று நிருபித்தது வெண்டியிருந்தது. ஆயினும் எனது தந்தையார் தொடர்ந்து வாழ்ந்திருப்பாரா கில், இது விஷயத்தில் நாம் வரம்புமீறிச் செல்கிறோம் என்பதை உணர்ந்து, நமது தேசிய இலட்சியங்களையும் கீழைத்தேய மரபுகளையும் பேணிப்பாதுகாப்பதற்கு முன்வந்திருப்பார். (எனது மைத்துணர்களான அருணசஸ்ம், இராமநாதன் ஆகியோரும் தமது வாழ்க்கையின் முற்பகுதியிலே மேலைத் தேய நாகரிக வயப்பட்டிருப்பின்பு நமது மரபுகளைப் பற்றிக்கொண்டவர்களே,) அம்மரபுகளுடனேயே நமது வாழ்க்கையும் நம்முதாதையரின் வாழ்க்கையும் பிரிக்க இயலாதவாறு பின்னிப் பிணைத்து கிடக்கின்றன. அந்த வகையில் எனது தந்தை செய்திருக்கக் கூடிய பணியினை நான் தொடர்ந்து செய்வது பொருத்தமானதேயாகும். தனது விவாகத்தின் மூலமாக ஆங்கிலேயருக்கும் தமிழர்க்கும் கூடுதலான இனக்கமும் விளக்கமும் ஏற்பட வழி பிறக்கும் என்று என தாயார் நம்பினார். தமிழர் மீது அவருக்கு அதிக அங்கும் அபிமானமும் உண்டு. இப்பொழுது நான் ஈடுபட்டிருக்கும் பணிக்கு அவருடைய முழு ஆதரவுமண்டு.”

சர்வதேசிய வாதியாகப் பரிணமித்த போதும் ஆனந்தக்குமாரசவாமியின் அடிப்படை எங்கிருந்தது என்பதனை மேற்காட்டிய கூற்று தெளிவாக்கி விடுகிறதல்லவா அவர் எழுதிய சிறந்த-உலகப் பிரசித்தி பெற்ற-கட்டுரைகளில்

இன்று “சிவநடனம்” என்பது. திருவாசகம், திருமந்திரம், உண்மை விளக்கம், கோவிற்புராணம், திருவாதவர் புராணம் முதலிய பல்வேறுதமிழ்நூல்களிலிருந்தும் சமஸ்கிருத நூல்களிலிருந்தும் ஆதாரங்காட்டி ஆனந்தக்கூத்தின் அடிப்படைத் தத்துவத்தை ஒப்பியல் நோக்கில் அவர் விளக்கியுரைக்கும்பொழுது அவரது தமிழ்ப்பாரம்பரிய உணர்வினைக் காணக்கூடியதாயுள்ளது. ஆயினும் அவர் கண்மூடித் தனமான பழமைவாதியாய் இருக்கவில்லை.

சுயமொழிகளின் மூலம் கல்விப் போதனை, சுதேசிப்போருள்களின் உற்பத்தி, தேசியக்கண்டவின் மறுமலர்ச்சி, விஞ்ஞானக்கல்வியின் தேவை முதலியவற்றை ஏற்படுத்தி அவற்றுக்காக இலட்சகையிலும் இந்தியாவிலும் இப்பக்கங்கள் நடத்திய ஆண்ந்தக்குமாரசவாமி தாது பெருமையிக்கப்பாரம்பரியச் சிறப்பையும் அதற்குரிய பின்னையில் வைத்தே நோக்கினார். அதனாலேயே அதிலிருந்து ஏற்ற வலுவைப்பெற்றுக்கொள்ள அவரால் முடிந்தது, தனது மரபில் உலக மாரபையும், உலகமரபிலே தனது பரபையும் கண்டுகொள்ளும் மனப்பக்குவும் அவரது தனிச்சிறப்பியல்பு குறும். ■

சிறந்த கமிழ் அறிஞரான கலாநிதிக் கூடாசபதி இலங்கைப் பலகலைக்கழக மாழ்ப்பாணம் வளாகத்தின் தலைவராக இருக்கிறார். இவரது இலக்கியப் படைப்படிகள் பல இலங்கையிலும் தென் இந்தியாவிலும் நூல் வடிவில் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இவர் ஒரு சிறந்த எழுத்தாளர், கவிஞரும் கூட. கலாநிதி கைலாசபதி அகில இந்திய எழுத்தாளர் மகாநாடு, உலகத் தமிழராய்ச்சிக் கழகம் ஆகியவற்றின் உறுப்பினராகவும் இருக்கிறார்.

காமினி ஜயசிங்க

திரு. காமினி ஜயசிங்க ஒரு புகைப்படாக்காரர். அதோடு திரைப்படச் சுருள் தொசப்பாளருமாவார். “ஒரியன்டே-ஷன்ஸ்”, “பச்சிக்” போன்ற ஃர்வதேச சஞ்சிகைக் காலங்களில் இவருடைய புகைப்படங்கள் வெவ்வெந்தன்னன. இலங்கை உல்லாசப் பிரயாண சுபையினால் வெளியிடப்பட்டுள்ள தினக்குறிப்புப் புத்தகத்தில் இவரது புகைப்படங்கள் பல இடம் பெற்றுள்ளன. பிரபல திரைப்படத்தயாரிப்பாளரான திரு. டெபன் பட்டாச்சார்ய தயாரித்துள்ள “சோங்ஸ் அன்ட்ட்ரால் ஓப்பீ வங்கா” என்ற படத்தில் டெனி டென்ஸ்காம் அவர்களுடன் இவர் கூட்டாக கமரா நிபுணராக கடமையாற்றினார். மேற்கொண்ன திரைப்படத்தின் இரண்டாவது பகுதியான “ஜீஸ் அன்டத பிஷர்மன்” என்ற திரைப்படம் இப்போது தயாரிக்கப்படுகிறது. இந்தப் படத்தின் பிரதம கமரா நிபுணராக திரு. ஜயசிங்க பணிபுரிகிறார். டென்றத சுவரோவியங்களைப்பற்றி அறிவுதில் பிருந்த ஈடுபாடுள்ள திரு. ஜயசிங்க சுவரோவியக் கணகாட்சிஒன்றை நடத்துவதற்கான ஏற்பாடுகளை இப்போது செய்து வருகிறார்.

கொழும்பில் உள்ள அமெரிக்க
தகவல் சேவையால் அச்சிட்டு
வெளியிடப்பட்டது.

